

HARLEQUIN®

Kingitused

008
NOVEMBER

Abby Green

BRASIILLASEGA
SÕLMITUD TEHING

Proloog

London, november

Maggie Holland seisis novembrilõpu pimeduses sädelevate tulede valguses selgelt esile kerkiva eksklusiivse Londoni hotelli pöörduste juures. Naise süda oli saapasääres, jalad värisesid, peopesad tõmbusid niiskeks ja tema selga mööda roomas alla higinire. Maggie pea valutas juuksenõeltest, millega tema tihe lokipahmakas oli üles pandud, ning ta tõmbas silmanähtavalt värisevate kätega liiga lühikese vihmamantli tihedamalt ümber keha. Külma tuul vihis ümber tema katmata jalgade, kuid ei suutnud raputada naist välja kangestusest, mis tundus tema keha valitsevat.

Otse Maggie selja taga tänaval ronis üks paarike takstist välja ning jälgides uksehoidja sagimist lõikava külma tuule käes küürus sakslaste ja nende pagasiga, teadis naine, et peab läbi klaasuste fuajeesse sisenema või ära minema ja nad rahule jätma.

Kangestus möödus, tegelikkus murdis sisse. Ta ei läinud ära, kuigi oleks väga tahtnud, vaid tõmbas sügavalt hinge, lükkas pöördukse lahti ja sisenes sooja fuajeesse.

Maggie nägi meest otsekohe. Temast oli võimatu mööda vaadata. Iga elusolendi pilk oleks talle pidama jäänud.

Mees seisis seljaga tema poole ja rääkis kellegagi, nii et ei märganud Maggie sisenemist ja naine oli hingetõmbe pausi eest tänulik. See oli õhkõrn võimalus ennast ja oma

ärevil närve koguda. Ja võimalus meest mõni hetk jälgida.

Mees seisis, käed taskutes, ning tema hästi õmmeldud pükste riie oli ümber puusade pingul, juhtides tähelepanu tema muljetavaldavale füüsisele, mis meenutas pigem atleeti tema parimatel päevadel kui korporatiivset ärihaid, kes on väärt miljoneid, mõnede sõnul isegi miljardeid. Ärihaid, keda peetakse üheks uuenduslikumaks ja võimsamaks Euroopas.

Caleb Cameroni ei eksisteerinud tema elus enne, kui ta meest kaks nädalat tagasi esimest korda oma kasuisa majas kohtas. Maggie ei olnud seal kuigi innukas külaline, kui ema teda just ei palunud, ja see oli olnud üks neist kordadest, kui ema veidi toetust vajas. Mees oli olnud üks valitud äri-meestest, kellega Maggie kasuisa oli viimase kahe nädala jooksul pingelisi koosolekuid pidanud. Käies peaaegu iga päev ema aitamas, täitis see dünaamiline mees õige pea Maggie kõik mõtted nii öösel kui päeval ning ta ei suutnud ikka veel uskuda, et see mees on *temast* huvitatud. Kuid selle tõestuseks oli tänaõhtune kohtamine.

Naise suu oli kriipsuks pigistatud. See oli kohtamine, mis teenis valesid eesmärke.

Maggie neelatas kramplikult. Ta ei saanud põgeneda selle eest, mida tegema pidi. Naine oli sellest kohutavalt teadlik. Aga... äkki näeb mees ta juba esimesel sekundil läbi? Ta peaaegu lootis seda. Mees oli rapiirterava mõistusega. Ja kuna *temalt* eeldati... ei, *nõuti*, et ta oleks... Tema mõistus keeldus edasi mõtlemast. Tal hakkas uuesti kõhus keerama ja ta sulges põgusalt silmad.

Ainus, mida naine tahtis, oli ringi pöörata ja uksest välja tormata. Kuid ta ei saanud seda teha. Naine ei suutnud isegi mõelda tagajärgedest ja nende mõjust talle kõige kallimale isikule, kui ta sellega hakkama ei saa. Tal ei olnud valikut.

„Maggie.”

Naise silmad plaksatasid lahti. Kuidas ta küll polnud mehe lähenemist kuulnud? Mees oli nagu suur, eluohtlik, graatsiline džunglikass. Maggie püüdis selga sirutades rahuneda.

„Caleb, palun vabandust. Loodan, et sa ei pidanud liiga kaua ootama.”

Mees libistas pilku mööda Maggiet üles-alla, muutes naise veidi hingetuks, ning kehtas hooletult oma laiui õlgu. „Need mõned minutid on meeldiv üllatus. Ma olen pidanud ka kauem ootama.”

Kuidagi teadis Maggie, et *see* oli vale. Ükski naine ei laseks sellel mehel oodata. Calebi siniste silmade läbitungiv pilk vangistas naise. Maggie ei suutnud pilku kõrvale pöörata ja temas levis juba tuttav nõrkusetunne, pannes vere tema soontes tukslema. Mehel oli olnud talle alati selline mõju, millal iganes ta naise silma alla sattus. Enne kui talle määrati peaosakaas Machiavelli plaanides. Kui ta oli olnud teadlik vaid Calebist... kui mehest... mitte kellestki, keda pidi petma, kahjustama... röövima tema rikkuse pärast.

Ja nüüd... võrgutama.

Maggie vaatas mehe poole üles, tema mõtted olid segi paisatud. Üheks sekundiks suutis ta ennast peaaegu veenda, et seda, mis oli väljaspool, polnud olemas. Võib-olla oli see tõepoolest lihtsalt kohtamine, kuhu mees ta palunud

oli... ilma kindla eesmärgita. See mõte muutis naise hingetuks ja täitis ohtliku erutusega. Ta polnud teadlik kergest iroonilisest naeratusest, mis selliste mõtete juures üle tema näo libises. Pärast tänast õhtut ei näe ta meest enam kunagi ja see tekitas temas tühjusetunde.

Hetkeks valgustas Calebi silmi jääne välgatus, kuid siis oli see asendunud heatahtliku viisakusega. „Kas läheme? Öhtusöögilaud ootab...”

Maggie süda võpatas. *See oli nüüd käes... tagasiteed enam polnud.* „Tore.”

Naine liikus puistel jalgadel mehe ees fuajee teises otsas olevate usteni. Ta tundis ennast nii, nagu läheneks giljotiinile. Ja siis, kõige krooniks, riivas raske toavõti taskus tema jalga. Teda ajas jälle iiveldama. See oli tema kasuisa broneeritud ülakorruse toa võti. Selle tegevuspaiga võti, kus võrgutamine pidi aset leidma. Kasuisal oli isegi siin kusagil varjul oma mees, kes nende tegevust jälgis... et olla kindel, et kumbki neist liiga kiiresti ei lahku. Enne kui kahju on tehtud.

Armas jumal. Kuidas sellega hakkama saada?

Söögisaali ukse juures tundis ta Calebi sõrmi oma õlgadel. Maggie pöördus poolenisti, olles teravalt teadlik paljastavast pitsitükist enda seljas. Ainsaks vabanduseks oli, et *kasuisa* oli selle talle tänaseks õhtuks ostnud. Ta tahtis hoiduda vältimatust mantli õlgadelt libistamisest ka veel siis, kui *maitre d'* seda võtma tuli. Paanika kasvas. Ta ei suuda seda teha... ta ei suuda. Ei suuda taluda reaktiooni Calebi näol, kui mees tema riietust näeb.

Naine kandis kombineed. Ainult kombineed. Mees oli isegi sületantsija seljas rohkem riideid näinud. See ei sobinud naise kahvatu jumega. Rikkalikud punased juuksed olid üles kinnitatud ja mehe sõrmed kibelesid neid vabastama. Meest läbis kummaline kõrvetav pettumus, kui ta mõistis, et ka kõige odavama välimusega suudab see naine temas võimsat ilmutust tekitada. Ta oli sellest torkivalt teadlik. Midagi kerkis temas veel – enese naeruvääristamine. Üheks põgusaks hetkeks, kui ta ei teadnud veel, kes naine tegelikult on või mis toimuma hakkab, oli ta mõelnud... Ta püüdis oma selles suunas liikuvaid mõtteid peatada. Kuid need ei allunud talle.

Kui ta oli naist esimest korda kohanud, oli see temas midagi sügavat, varjatut ja tundmatut puudutanud. See oli mehe tema tavapärasest küünilisest loidusest välja raputanud. Naine oli vaadanud tookord tema poole nii õrna häbelikkusega ja siis naeratanud. See naeratus muutis mehe relvituks, nende vahelt voolas läbi seksuaalne teadlikkus ja veel midagi nii tabamatut... aga nii süütult naiselikku, et mees oli rabatud. Ta oli harjunud, et naised talle naeratavad, aga tavaliselt tegid nad seda nii silmanähtava arvestusega, et mehe veri tardus soontes.

Calebi huuled olid kokku surutud, kui ta naisele läbi söögisaali järgnes. Ta oli teadlik Maggiele suunatud avalikult imetlevatest pilkudest, naise puusade seksikast õõtsumisest, tema silmad, nagu teiste omadki, olid naelutatud vaevu midagi katvatele pitsi- ja siidiribadele. Nähes täna õhtul naise pettumust valmistavalt *silmanähtavaid* kavatsusi, imestas mees uuesti, kuidas ta oli saanud mõelda, et see naine pole samasugune kui ülejäänud.

Caleb teadis ülbe enesekindlusega, et naine tahtis teda. Naine oli tundnud samasugust tõmmet kohe esimesest pilgust – Caleb teadis *seda*. Aga tõenäoliselt erutas naist igaüks.

Maggie polnud midagi muud kui keskpärane näitleja, aga ikkagi... Mees vihkas teadmist, et naine oli ta pea-aegu ära lollitanud ja tema kaitsekihist läbi pääsenud. Ta polnud kunagi varem lasknud oma tähelepanul hajuda, kontrollides korporatsioone igas suurlinnas Tokiost Londonini. Ta teadis iga ettevõtet puudutavat pisiasja, tema valitsemine oli konkurentide hulgas legendaarne ja hirmuäratav. See *naine* ega tema perekond ei saanud mehe valitsemist õõnestada, isegi nüüd, kui nad arvasid, et ta on neil peos. Lollpead.

Caleb keskendus faktidele.

Naine on siin, et vedada mees voodisse, teda võrgutada ja eksitada. Toimida magusa püünisena. Üks maailma vanimaid trikke. Mees oli üsna kindel, et oli naisel mantlit seljast aidates näinud tema taskus selgelt eristuvat võtme kontuuri. Kas see oli mõne siinse toa võti? Vastikus kerkis nagu sapp.

Aga seda mängu mängiti kahekesi. Ka tema oli siin, et naist võrgutada. See oli väike luksuslik sõjasaak, mida ta endale lubas. Sest tegu oli sõjaga. Selle aja jooksul, kui ta oli tundnud ennast oimetuna esimesest pilgust naisele, avastanud, mis mängu temaga mängitakse, sättides selle naise jultunult tema teele... oli ta otsustanud pakutu ära proovida.

Nad jõudsid laua juurde.